

Pécsi kokszt, lojásbrikett, kokszbrikett minden mennyiségben kapható a Pécsi kőszén, kősz és lakóeszk. Rt. Szegedi képviseleténél
CSALA DEZSŐ, Zrínyi ucca 4-6. Telefon: 19 20.

Emelkedett a forgalom, növekedtek az állami bevételek

Budapest, január 2. Magyarország pénzügyi helyzetére vonatkozó 1936. évi november havi pénzügyminisztériumi közlemények szerint novemberben az állami közigazgatás kiadása 60.6 millió pengő, bevétele 85.1 millió pengő volt, vagyis az állami közigazgatás bevételei 24.5 millió pengővel haladták meg a kiadásokat.

Az összes állami üzemek novemberi kiadásai

együttvéve 36.7 millió pengő, bevételei pedig 37.5 millió pengő tettek ki, vagyis az állami üzemeknél együttvéve 0.8 millió pengő bevételi többlet jelentkezett. A forgalom az előző évvel szemben novemberben az államvasutaknál emelkedést, a postánál viszont egyes vonatkozásban emelkedést, más vonatkozásban pedig csökkenést mutatott.

Öt éves programot dolgoztak ki a tanyai utépítések részére

5 év alatt 80 kilométer utat építenek — Mi történik a sándorfalvai úttal

(A Délmagyarország munkatársától.) Szombaton délelőtti ülést tartott dr. Pálfi József polgármester elnökletével a tanyabizottság, hogy letárgyalja azt a dr. vitéz Shuoy Kálmán által nemrégén előterjesztett indítványt, amely arról szól, hogy a tanyai utépítések kérdését is éppen úgy öt esztendőre kell rendezni, mint ahogyan a belterület városrendezési programját is ötésten-dős tervbe foglalták össze. A tanyabizottság zárt ajtók mögött délelőtti tíz órától majdnem egy óráig tárgyalta a kérdést. Eleinte a legellentétesebb érdekek ütköztek össze meglehetősen éles vita keretében, végül kiegyenlítődtek az ellenté-

tek és a bizottság elfogadta az ötesztendős tanyai programot.

A program szerint minden évben huszonhat-ezeröttszáz pengő fordítanak az inségalapból a tanyai utak építésére és rendbehozására. Ezek a munkálatok nem érintik a törvényhatósági utalapr költségvetésében biztosított utépítési munkálatokat. Az ötéves tanyai program gondoskodik arról, hogy úgy Alsótanyán, mint Felsőtanyán elkészüljenek a legfontosabb utak. A főszempont mégis az — tekintettel arra, hogy ezeket a munkálatokat az inségalapból finanszírozzák —, hogy azokon a tanyarészekon épüljön a legtöbb ut,

ahol a legnagyobb az inség, így Csengelén, Balástyán, Atokháán és Rőszkén. Az utalapi és az inségalapú utépítéscen kívül egyéb utépítések lesznek a szegedi tanyákon. A közgyűlés, mint ismeretes, már régebben elhatározta, hogy alkalmas ad a hátralekös földbérloknak hátraéluk egyrésztének ledolgozására. Az önként jelentkező földbérhátralekosokkal is tekintélyes mennyiségű utépítő és javító munkát fog elvégeztetni a város.

Az inségalap ötéves tanyai programja azt jelenti, hogy öt év alatt mintegy nyolcvan kilométer új utat építenek és régi utat hoznak rendbe a szegedi tanyavilágban. Ebből erre az esztendőre 18—20 kilométer ut esik.

A tanyabizottság foglalkozott annak a bekötő-utnak a kérdésével is, amely Sándorfalvát kötné össze a transzkontinentális autóúttal. Csongrád vármegye, abban az esetben, ha Szeged köburkolattal építtetné meg ezt az utat, magára vállalná a költségek egyharmadrészét, 25.000 pengő. A tanyabizottság megállapította, hogy a városnak nincs meg ehhez a munkához a szükséges öltö-ezer pengője, de az utat szikelve hajlandó lenne megépíttetni, ha a vármegye, amelynek sokkal nagyobb érdekei fűződnek ehhez az uthoz, mint a városnak, megfizetné az egyharmad költséget. Az utépítést főképpen Sándorfalva és Kiskundorozsma érdekei kívánják. A tanyabizottság javaslata alapján a polgármester átír az ügyben Csongrád vármegye alispánjához.

Lemondott a román tengerészeti miniszter

Bukarest, január 2. Caranfil tengerészeti és légügyi miniszter ma kivált a kormányból. Miután a király jóváhagyta Carafil lemondását, Tatarescu miniszterelnök ideiglenesen átvette a tengerészeti és a légügyi minisztérium vezetését.

URAK ÉS SZOLGÁK

Írta FÖLDI MIHALY

II.

szapadtan meredt rá az igazgató. Kezébe füstölt a szivar. Hallgattak. Nézték egymásra. Az igazgató homlokán ráncokba szaladt össze a bőr. Hát mi lesz? Mért hallgatott el? De Kázmér csak hallgatott, mintha nem volna több mondaniyalója. Mit akar tőle?

— Szóval, most mit óhajt? — kérdezte végül folytatott.

A fiatalember sóhajtott.

— Kérem alázattal, igazgató ur, tetszik ismer-ni engem. Csöndes, szerény ember vagyok, nem szeretem a botrányokat.

— Helyes.

— Amilyen csöndben nősültem, olyan csöndben válok el.

— És közölte már ezt a szándékát a feleségével?

— Ugy történt, kérem, hogy én ezt az egészet egy szobalánytól tudtam meg. A varrónő elbocsátott szobalányától. Mert amikor rájöttem, hogy Erzsí oda jár, elmentem én is a varrónőhöz. De hát ott nem lehet megtudni semmit. Nők járnak oda, asszonyok, egy szalón van és titokban megy az egész. Szóba sem álltak velem. De amikor másodszer mentem oda, találtam ott egy kisírt szemű szobalányt. Azzal megbarátkoztam és az elmondott mindent.

Az igazgató összecsiszte szemét. Mi ez? Nagyon sok pénzt akar ez a „korrekt” Kázmér?

— Mit? — kérdezte élesen.

— Mindent.

— Hát az ismerte névszerint a feleségét?

— Névszerint nem, de ahogy leírtam az arcát, ruháját, ráismert.

Az igazgató felugrott. Nevetett.

— Ó, barátom, vigyázzon, nagyon vigyázzon, nem olyan egyszerű ez! A divat uniformizálta a

nőket, egyiknek a ruhája ma majdnem olyan, mint a másiké. S bár nagyon csinos asszony a felesége, higgye el, hogy akad hozzá hasonló, nem is egy. Cselédsztyák alapján... Ó, az Istenért, ne legyen könnyelmű.

— A világért sem, igazgató ur.

— Kérem, maga tudja, hogy nekem is volt feleségem, akitől elváltam. Nagyon alapos gyanu szolt ellene, alaposabb a magánál, de én előbb felelősségre vontam. Bevallotta. Ekkor elváltam. Beszélte maga már a feleségével?

— Nem.

— Meggyőződött róla, hogy valóban megcsalja ott?

— Ma is láttam, hogy felmegy.

— Láttá?

— Láttam. Utána mentem. Pedig egészen más címet mondtott nekem.

— Maga ott volt a ház előtt?

— Ott. Mert, kérem, érdekelt végül, ki az a férfi. Kaptam arról is leírást. A leírás szerint majdnem... majdnem olyan, mint igazgató ur.

Az igazgató nevetett.

— Ne tréfáljon.

— Ma meg akartam nézni. De, kérem, átjáróház. Ugy látszik, a másik kapun távozott el, én csak a feleségemet láttam. Megállítottam. Csöndesen félrevontam és arcába vágtam az igazat. Egy szót sem szolt, csak kissé könnyezett. Nem tudom, mit siratott. Ott hagytam, ide jöttem és egy szolgálval... bocsnatot kérek, hogy privát ügyben vettem igénybe a személyzetet...

— No? Mit csinált?

— Levelet küldtem neki és felszólítottam, hagyja el a lakóamat és költözzék az édesanyjához.

— Ugy, — mormolta az igazgató s visszahúlt az asztalához. Lábat szétvetette s megint szivarozott.

Kázmér is megint az asztal előtt állt.

— Igen, — mondta esöndesen. — Nem akarok

botrányt, csöndben elválnék s én csak be akar-tam jelenteni igazgató urnak, mint... bocsnatot a jóakaró pártfogónak, a... a...

— Kérem, én a barátja vagyok.

— Köszönöm, — s kissé meghajolt.

Az igazgató mosolygott. — Azt hiszem, barátom, maga kissé elhamarkodta a dolgot. Nincs semmi bizonyíték a kezében. A felesége, amennyire én ismerem, derék, okos asszony. Mind-össze két éves házasság ugye? Nahát. Kivel csalhata volna meg?

Kázmér gondolkodott, aztán rekedt hangon, elhatározottan megszólalt: — Az a leírás, amit kaptam és...

— Hagyja már a leírásokat?

— Igen, de ha minden egyebet is össze-ve-tek...

— Nos?

Kázmér az íróasztalhoz lépett és szórakozottan felemelt egy ceruzát. Aztán visszatette.

— Kérem, — mondta hirtelen erővel és kiegyenesedett — hennem most egy világ dül össze. A leírás, amit kaptam...

— Már megint a leírás!

— Igen, de én ma is és kedden is kerestem telefonon igazgató urat és sehol sem találtam. Összetett kezekkel kérem igazgató urat... bennem egy világ dül össze... de én nem bánom, akár-mi lesz, nekem most már mindegy... én halálosan szerettem azt az asszonyt... az életem az asszony... mondja meg, — kiáltott fel — mondja meg, hol volt ma délután?

Az igazgató felállt. — Én?

— Ön! — s kinyújtotta kezét.

Főlényesen türe nézését az igazgató. Eddig nyugtalan volt... mégis a tisztviselője... kényvelletlen egy helyzet... de most ez egy egészen új ember. Nem alázatos szolga, hanem ellen-fel; férfi, aki számon kér, felelősségre von. Érde-mes kicsit megmértkőzni vele.

— Nagyon szívesen. Háromnegyediketör men-tem el innét, ugye?